

ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ ΨΩΜΙΑΔΟΥ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΞΑΝΘΗΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΕΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ
ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ

ΞΑΝΘΗ

1932

Τοῖς ἐνευξομένοις

Ο Ἱερομάρτυς Πολύκαρπος, Ἐπίσκοπος Σμύρνης, εἶνε εἰς ἐκ τῶν Ἀποστολικῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, λαμπρὸς καὶ φω- τοβόλος Ἀσκητὴ καὶ προσφιλεῖς τῶν πιστῶν ἱεροφάνης τῶν θείων δογμάτων τῆς Ὀρθοδόξου Θεολογίας. Ὁ βίος καὶ ἡ πολι- τεία αὐτοῦ δεῖον γὰ θεωρῶνται ὡς ὑπόδειγμα τοῦ καλοῦ ποιμέ- νου. Ζῆσας κατὰ τὴν πρώτην ἑκατονταετηρίδα τῆς ἐμφανισθείσης νέας Θρησκείας τοῦ Ἰησοῦ καὶ μαθητῆς γενόμενος μετὰ τοῦ Βουκόλου, τοῦ ἐπιτεθητοῦ φίλου τοῦ Χριστοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰ- ωάννου τοῦ Θεολόγου, παρέλαβε παρ' αὐτοῦ ἀλόβητον τὴν ἑ- ργὴν παρακαταθήκην τῆς ἰδρυθείσης Χριστιανικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ μετέδωκεν αὐτὴν εἰς τοὺς μετ' αὐτὸν πιστοὺς τοῦ Χριστοῦ ὀτιδοῦς. Δεδέχθη τὸν Βουκόλον ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ τῆς Σμύρνης καὶ ἐμαρτύρησε τῷ 166 μ.Χ ἐπὶ Μάρκου Ἀβδηλίου. Συγκινητικῶς εἶνε οἱ λόγοι, οὓς ἀπήντησε πρὸς τὸν Ἀνθύ- πατον Σμύρνης, δεῖτε σεβόμενοι καὶ συμπάθων πρὸς πόσιν, προ- ἔβρεπεν αὐτὸν γὰ βλασφημίῃ τὸν Χριστὸν ἵνα σωθῆ. «Ὀυδοήκον- τα, καὶ ἐξ ἔτη δουλεύω, αὐτῷ ἀπήνησα, καὶ οὐδὲν μοι ἠδίκησα καὶ πῶς δύναμαι βλασφημῆσαι τὸν βιβαίᾶ μου, τὴν σώσαντά με» Οἱ- οὖν θαυμάσιε λόγοι! ὅταν ἐγκλείουσι ἀραιοφῆ καὶ ἀκράνδατον πίστιν! Ναι, τοιοῦτοι εἶνε οἱ ἀγλαοὶ τῆς ἀληθοῦς πίστεως καρ- ποι καὶ ὁ Ἱερεὺς Πολύκαρπος, διὰ τῆς θαυμασίας ταύτης ἐμολο- γίας, ὑπεστάς τὸν διὰ πυρὸς μαρτυρικὸν θάνατον κατέλιπεν ἡμῖν

ὡς τύπον καὶ ὑπογραμμὴν τὸν καλλίκαρπον τῶν ἀρετῶν αὐτοῦ
σεσφηφίρον χριστιανικὸν ἅμα καὶ ποιμαντουργικὸν βίβλον.

Τῆς μνήμης τοῦ μαρτυροῦ αὐτοῦ ἐορτάζομεν τὴν 23ην Φε-
βρουαρίου ἐκάστου ἔτους. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ φέρε-
ται ἐν τοῖς (Μηνιαίοις) τῆς Ἐκκλησίας ἵλιαν σύντομος ὡς ἀφορῶ-
σα τὸν Ἑσπερινὸν καὶ τὸν Ὁρθρὸν τῆς καθημερινῆς τυπικῆς δι-
ατάξεως, ἐν οἷσι δὲ πόλεις ὑπάρχουσι ναοὶ ἐπὶ ὀνόματι τοῦ Ἀ-
γίου Πολυκάρπου τιμώμενοι, καὶ ὡς εἰκὸς, πανηγυρίζουσι τὴν
μνήμην αὐτοῦ, ἐλλείπει εἰδικῆς πανηγυρικῆς ἀκολουθίας (†) ἐ-
κρίναμεν σκόπιμον ἵνα προβῶμεν εἰς τὴν τυπικὴν διατάξιν τῆς
παροῦσης Ἀκολουθίας, ἐπὶ τῆς βάσει τοῦ τυπικοῦ τῆς Ἐκκλησίας,
ἀλλ' ἄλλοις τὴν σχετικὴν ὕλην ἐξ αὐτοῦ τοῦ (Μηνιαίου) καὶ εὐ-
ὡ πρὸς φέρομεν τοῖς φιλέδοις, εἰδικὴν Ἀκολουθίαν.

Ἐν Σάνθη τῆς 2-3-32

Ἐρρωσθε

† Ο ἘΑΘΗΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ
ἐν χριστιῶ ἐσχέτης

(†) ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὁ ἀείμνητος Μητροπολίτης Σμύρνης Βασίλειος
εἶχε συνθέσει εἰδικὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἐπισκόπων Σμύρνης Βουκόλου
καὶ Πολυκάρπου, ἧς ἀντίτυπα Βουκόλου δύο εἶχεν ἀποστείλῃ καὶ ἡμῖν,
ἀποπεσοθέντα κατὰ τὴν δήμευσιν καὶ διαρπαγὴν τῆς περιουσίας ἡμῶν
ὑπὸ τῶν Τούρκων, καταδικασάντων ἡμᾶς εἰς τὸ δι' ἀγχόνης θάνατον.

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

Τοῦ Ἁγίου Ἑερομάρτυρος Πολυκάρπου
Ἐπισκόπου Ἐμόρνης

Ε Ι Σ Τ Ο Ν Ἑ Σ Π Ε Ρ Ι Ν Ο Ν

Κύριε ἐκέκοξα, ψάλλομεν σιχηρὰ προσόμοι-
ταια ^{Εἰς τὸ} δευτεροῦντες αὐτὰ.

Ἦχος β. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε τῆς Παρθένου ὁ καρπός, καὶ ζωοχικώτατος
σπόρος, εἰς γῆν ἐνέλεσε, τότε σὲ Πολύκαρπον, στάχυν ἐ-
βλάστησε, τοὺς πιστοὺς διατρέφοντα, τοῖς τῆς εὐσεβοῦς,
λόγοις τε καὶ δόγμασι, καὶ τῆς ἀθλήσεως, τούτους ἀγιάζον

τα Θεῶν οἶματι καὶ ἱερουσῦνης, μύρω καθαγνίζοντα Πολύκαρπε.

Εδως, ἐκ τοῦ κόσμου πρὸς Θεὸν, ταῖς μαρμαρυγαῖς ἀποσιβῶν τοῦ μαρτυρίου σου, ἔστις τῆς ἐφέσεως, ὡς τὸ ἀκρότατον, ὀρειῶν φθίσας "Οἶσι, καὶ τῆς μακαρίας, αἴγλης ἐμφορούμενος· ἦ· νῦν ἰκέτετε, πάντας ἐντεθέξει γενέσθαι τοὺς τὴν σὴν πανίσρον μνήμην, μάκαρ ἐορτόζοντι, Πολύκαρπε.

Οις, ἐπὶ ξύλου τοῦ Σιαυροῦ, ἡ ἀηθινὴ κορμωθεῖσα, ὑψώθη ἄμπελος, ἰότε σε κατάκαρπον, κλημα ἐξείτινε, τῇ ὄρεσπῃ ἱσιόμενον, σεπτοῦ μαρτυρίου, καὶ τοῖς τῶν κολάσεων, ληνοῖς πατούμενον· οὐλερ εὐφροσύνης κρατῆρα, πίστει συγκερῶσαντις Πάτερ, τοὺς σεπτοῦς ἀγῶνας σου δοξάζομεν.

Δόξα **"Ηχος πλ. β."**

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, εὐαχθῶμεν ἐν τῇ πανσέπτῳ ἀνηγύσει τοῦ Ἀθλοφόρου, καὶ πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν. Σήμερον γὰρ συγκαλιταί ἡμᾶς, ἡ πανσεβάσμιος πανήγυρις, Πολυκάπου τοῦ Ἱερομάτυρος, ἰράπριζαν ἡμῖν, πορατιθεμένη το ὀλοκαύτωμα τοῦ σεπτοῦ αὐτοῦ σκήνου. Ὡς ἀμνός γὰρ ἄκακος πυρὶ τελειούμενος προθύμως προσφέρεται Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν. Ὅν καθικέτετε ἀπαύτως ἐν Οὐρανοῖς, ἀξιώμνητε Ἱερομάτυς Πολύκαρπε, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νῦν. Τίς μὴ μακαρίσει σε.

Εἰσοδος Φῶς ἰλαρόν κ. λ. π. Τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσοῦ τοῦ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. μγ. 9. **Τ**άδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκούσας ποιήσει ἡμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιώσῃτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεὸς καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελέξαμεν· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύητέ μοι, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμὶ· ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πᾶρξ ἐμοῦ ὁ σώζων· ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔδωσα· ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν οὐτῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. "Οὐ ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμὶ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, ποιήσω καὶ τίς ἀποσιρέψει αὐτό; Ὅτι λέγει ὁ Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τοῦ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. γ. 1 **Δ**ίκαιον ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οἱ μὴ ἄψηται αἰτῶ· βασανός. Ἐδοξάν ἐν ὀφθαλμοῖν ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις, ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀπ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐάν κλασθῶσιν, ἢ ἐπὶ αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδεύθεντες, μεγάλα εὐεργητηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπέβρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρῷ ἔδοκίμα.

σεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐ-
 τοὺς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ
 ὡς σπινθῆρες ἐν καλᾷ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη
 καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς
 τοὺς αἰῶνας. Οἱ πελοποῦνες ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν,
 καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· οὐ χάρις καὶ ἔ-
 λκος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τό Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ι'. 15 **Δ**ίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ἔσοι, καὶ ἐν Κυρίῳ
 ὁμισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φρονίτις αὐτῶν παρὰ Ὑψίστου. Ἀπὸ
 τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπειας, καὶ τὸ διαθήμα
 τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· οὐ τῆ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει
 αὐτούς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλί-
 αν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἁμίαν
 ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κό-
 ρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον,
 ὁσιότητα, δξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ρομφαίαν· συνεκ-
 πολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παρὰφρονες. Πορεύσονται
 εἰστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύνου τόξου,
 τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ
 πλήρεις ριφθήσονται χάλασαι. Ἀγανακτήσει καὶ αὐτῶν ὕ-
 δωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλίσουσιν ἀποτόμιος. Ἀνιστή-
 σεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ ὡς λαίλαψ ἐκκινήσει αὐ-
 τοὺς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ὀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία
 περιτρέψει θρόνους δυνασιῶν. Ἄ οὐσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σὺν-
 νετε, μάθετε δικαστὰ περὶ τῶν γῆς. Ἐνατίσσοθε οἱ κρατοῦν-
 τες πλῆθος καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη
 παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Ἀπόστιχα τῆς δεκάτης τοῦ τυχόντος ἡγου τῆς ἑβδο-
 μάδος. Τὸ ἀπολυτικίον **Ἦχος δ'.**

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀ-
 ποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὖρας Θεόπνευστε, εἰς θεωρί-
 ας ἐπίβασιν διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν,
 καὶ τῆ πίστει ἐνήθησας μέχοις αἵματος, Ἱερομάργε Πολύ-
 καρπε, πρόσβευε Χριστῷ ἰῶ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἐτερον **Ἦχος α'.**

Τὸν Ἐπίσκοπον Σύμωνα καὶ φρουρὸν νῦν θεομότατον,
 τῆς πίστεως Ἐάνθη, τὸν Πολύκαρον ἄπαντες, αἰνέσωμεν ἐν
 πίστει οἱ πιστοὶ, ὡς ἰάματα παρέχοντα ἡμῖν θεραπεύει γὰρ ἀ-
 γάλους, παραλύτους συσφίγγει, τὴν δὲ μνήμην αὐτοῦ τιμῶν-
 τας τῶν κινδύνων ἀπαλλάττει.

Καὶ νῦν **Θεοτόκιον**

Τοῦ Γ' αββὴλ φθεγγαμένου σοι, Παρθένε, τὸ χαῖρε, σὺν
 τῆ φωνῇ ἐσαρκούτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῆ ἀγία κι-
 βωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ. Ἐδείχθης πλιυτέρα τῶν οὐρα-
 νῶν, βαστάσα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικίσαντι ἐν σοὶ·
 δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ
 τοῦ τόκου σου.

Καὶ ἀπολυτίς

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν στιχολογίαν. Κάθισμα.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὸν τῆς χάριτος βότρυν ἐν τῇ ψυχῇ, ἀληθῶς γεωργήσας Πάτερ σοφῆ, ὡς οἶνον ἐξέβλυσας, τὸν τῆς πίστεως Λόγον, τὸν εὐφραίνοντα πάντων, πιστῶν τὴν διάνοιαν, καὶ θαυμάτων ὄφθης, ἀπέραντον πέλαγος· ὄθεν καὶ μαρτύρων, καλλονῆ ἀνδείχθης, πυρὶ τελειούμενος, καὶ φωτὸς ἀξιούμενος, αἰδίου Πολύκαρπε. Πρόσβευε Χριστῷ τῶν Θεῶ, τῶν πταισμάτων ἄφρασιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτίζουσι πότῳ, τὴν ἁγίαν μνήμη σου.

Δόξα καὶ νῦν. **Θεοτόκιον**

Τοῦ Ἥλιου νεφέλη τοῦ νοητοῦ, θείου φέγγους λυχνία χρυσοφαῆς, ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ὑπεράμωμε Θεοποινα, τὴν σκοτεινὴν ψυχὴν μου τυφλώτισαν πάθει, τῆς ἀπαθείας αἴγλη, καταύγασσον δέομαι καὶ μεμολυσμένην τὴν καρδιάν μου πλῆνον, ῥοαῖς κατανύξεως, μετανοίας τε δάκρυσι, ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι. Πρόσβευε τῷ ᾠ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφρασιν δοθῆναι μου· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Τὸ Α. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ. Ἦχος

Προκείμενα Ἦχος δ.

Δίκαιος ὡς Φοῖνιξ ἀνθίσσει

Στιχ. Πεφτυεμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου

Πᾶσα πνοή. **Εἰσαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν**

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Εἶτα ὁ Ν. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου

Καὶ νῦν. Ταῖς Θεοτόκου

Στιχ. Ἐλέησον με ὁ Θεός

Καὶ τὸ ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β.

Τὴν τῆς σοφίας χρηστότητα ἀρυσάμενοι, ἐξ αὐτῆς Πάτερ ἐπλησας Θεογνωσία τὴν ποίμνην σου, καὶ τῆς Παναγίας καὶ ἀρρήτου Θεότητος τὸ τρισηλίον ἑστραψας, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀγέννητον, Υἱοῦ δὲ τὴν γέννησιν, καὶ ἐκπόρευσιν πνεύματος, μίαν Θεότητα, μίαν δόξαν τρανῶς ἐκδιδάξας καὶ εἰδῶλων ἀθεῖαν ἐκ ποδῶν ἀποποιήσας· καρπούς δὲ ὠρίμους, ψυχὰς πιστευόντων προσάγων τούτῳ ἔνδοξε Πολύκαρπε· ἐν ᾧ βεβαπίσμεθα, εἰς ὃν καὶ πιστεύομεν, δοξάζοντες τὸν Κύριον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον β. Ἐλέει καὶ οἰκτιροαί:

Εἶτα ψάλλεται ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τοῦ Εἰμοῦ εἰς ΣΤ. καὶ τοῦ ἁγίου ἐπίσης εἰς ΣΤ. οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Τον Θεῖον Πολύκαρπον ἐν ἄσμασιν εὐφημήσω

Θεοφάνους

Ῥή α. Ἦχος β. Ὁ Εἰμοδ:

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγήσαντι τὸν λαόν, ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὃτι δεδόξασται.

Τῆ τοῦ Χριστοῦ, φωτισία λαμπόμενος, καὶ τῆς αὐτοῦ ἐλλάμψεως, Πάτερ πληρούμενος, τὴν ζοφώδη ψυχὴν μου, καταύγασον Θεόφρον ταῖς ἰκεσίαις σου.

Ο φωτισμό, τοῦ ζωτηρίου κηρύγματος, τὴν καθαρὰν καρδίαν σου, καθάπερ ἔσοπτρον, ἀκηλίδωτον Πάτερ, ἵσπερ ἡ ψαῖς τῆς ἀκτῖνας πᾶσιν ἐξέλαμψε.

Νόμου καινοῦ, στηλογραφίᾳ σὺ γέγονας, ἐγγεγραμμένον ἔχουσα, Πάτερ οὐ μέλανι, ἀλλὰ πνεύματι Θεῷ τῆς χάριτος τῆς Θείας, τὸ Εὐαγγέλιον.

Θεοτόκιον

Θεὸν ἐκ σοῦ, σωματωθέντα γινώσκοντες, ἀνευ πατρὸς θελήματος, τὸν πρὸ τῆς κτίσεως, καὶ πρὸ πάντων αἰώνων, κοινῶς Θεοτόκιον ὁμολογοῦμέν σε.

Ῥδὴ γ. Ὁ Εἰρημὸς

Στερῶσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω, νεκρῶσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Ελαία ψαλμικῶς εἰπεῖν κατάκαρπος, ἐγένου Πολύκαρπε Θεοφάνειο, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ κυρίου σου, ἡλαρότητα φέρων τοῦ κηρύγματος.

Ιθύνας ἐμμελῶς Θεομακάριστε, τὸν νοῦν σου προσιάγ-

μασι τοῦ Σωτῆρος, ἐποξίως ἐχορημάτισας, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας ποιμὴν ἀριστος.

Ολόκληρον σαυτὸν Χριστῷ προσήγαγες, ὡς ζῶσαν θυσίαν τῷ μαρτυρίῳ συνειδήσεως μαρτύριον, προαθλήσας Πομπάκαρ δι' ἀσκήσεως.

Θεοτόκιον

Νεκρώσεως ἡμῶν τὸν χοῦν εἰτίναξας τεκοῦσα τὴν ὄντως ἀθανάσιαν, καὶ στολὰς ἡμῖν ἐξύφανα, ἀφθαρσίας Παρθενε τῆ γεννησει σου.

Ἀπὸ γ. Ῥδῆς Κάθισια

Κάθισμα. Ἦχος γ. Θείας Πίστεως

Μέγας ἥλιος τῆ οἰκουμένη, ἀνατέτακας τῶν ἀρετῶν σου, ἀναλάμψαι καὶ θαυμάτων λαμπρότητι, φωταγωγῆσας Πιστῶν τὰ συστήματα, καὶ ἀναφανίσας παθῶν τὴν μαυρότητα, Ἰερομάρτυς Πολύκαρπε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρηθῆσθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτόκιον

Θεῖας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σάρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μετένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκικενῶς ἰκέτευε, δωρηθῆσθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

***Η Σταυροθεοτόκιον**

Η άμλιαντος Ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ άκήρατος Παρθενομήτωρ ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς άνωδύνω βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνοδοῦσα ἐκραύγαζεν Οἶμοι τέκνον μου! Πῶς πάσχεις θέλων; ῥύσασθαι, παθῶν τῆς άτιμίας τὸν άνθρωπον.

***Ῥδὴ δ. *Ο Ειρημός**

Εισακήκοα Κύριε, τὴν άκοήν τῆς σῆς οικονομίας καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλάνθρωπε.

Πολυκαρπίαν φέρουσα, τῶν άρειῶν, πολύκαρπος φουτεία, τῷ Δεσπότῃ ὄφθης, Πάτερ Πολύκαρπε.

Ολοκαύτωμα τέλειον, καὶ καθαρὰ θυσία προσηγέχθης, τῷ Σωτῆρι πάντων, Πάτερ Πολύκαρπε.

Λαὸν εὐσεβῶς Ὅσιε, καθοδηγῶν πρὸς φῶς Θεογνωσία, τὸν τῆς άθείας ζόφον ἀπήλασας· ὕμνολογοῦμεν ἔνδοξε τὴν τῆς ψυχῆς σου στερρὰν καρτερίαν, καὶ τῶν σῶν άγώνων τὸ άκαθάρετον.

Θεοτόκιον

Καταλάμπρυνον Ἀχραντε, τὴν ζοφερὰν ψυχὴν μου

τῷ φωτί σου, ἢ τὸ φῶς τεκοῦσα τὸ ἐνυλόσιαιτον.

***Ῥδὴ ε. *Ο Ειρημός**

Ο τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰῶνων ποιητῆς Κύριος ἐν τῷ φωτί; τῶν σῶν προσταγμάτων, ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου γὰρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Αἴγλη τοῦ Πνεύματος σύ, καταλαμπόμενος τὸν νοῦν Ὅσιε, συμβολικῶς, πυρὶ φλεγομένω, σαφῶς ἐμυήθης, ἰὴν διὰ πυρός σου, Θεόφρον τελεσίωσιν.

Ρεῖθρον ἐδέξω ζωῆς, ὡς ἐκ χειμῶρου τῆς τευφῆς Ὅσιε τῷ μαθητῇ, τῷ ἡγαπημένω, μεμαθητευμένος, τῷ ἀρυσσαμένω σοφίας τὴν ἄβυσσον.

Πλοῦτον καὶ δόξαν λαμπράν, καὶ μῆκος βίου, καὶ ζωὴν ἄφθαρτον, ἡ ἀληθῆς, σοφία Χριστός σοι, δεδώρηται Πάτερ, ὡς διαφερόντως, αὐτὸν ἀγαπήσαντι.

Θεοτόκιον

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, ὡς ἐπὶ πόκον ὑετός, Πάναγνε, ἐπὶ τὴν σὴν, γαστέρα κατήλθε, τὴν ἡγιασμένην, καὶ νέος ἐφάνη Ἀδὰμ ὁ φιλάνθρωπος.

***Ῥδὴ στ. *Ο Ειρημός**

Εν ὀβύσσω παισιμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνία-

στος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. Ἐκ φθο-
ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Νεκρωθεὶς Θεηγόρε τῷ κόσμῳ παντί, μόνῳ δὲ Χρι-
στῷ ζῶν καὶ πολιτευόμενος, πρὸς τὸν Χριστὸν μεθέσθηκας,
ζωτικὴν ἀφθαρσίαν καρπούμενος.

Εὐχηθὼν δὲ οὐδὲν Μακάριε, τέκνον τε φωτὸς καὶ
εἰρήνης δεικνύμενος, τὸν τῆς νυκτὸς πρωτότεκνον, καὶ πολέ-
μιόν ἔγνωσ Μαρκίωνα.

Νουθετούμενοι Πάτερ τοῖς λόγοις σου, πᾶσαν ἐκτε-
πέμεθα βέβηλον ἀρεσιν, καὶ πονηρὰ συνέδρια, τῶν διττῶν
προσεβυόντων ἀρχᾶς δυσεβῶς.

Θεοτόκιον

Ἀμαρτίαν κόσμου τὸν αἴρονια, Ἄχραντον ἀμὸν
συλλαβοῦσα πανάμωυε, ἀμαρτιῶν συγχώρησι, ἐκδυσῶ τει δό-
θῆναι, τοῖς δούλοις δούλοις σου.

Κοντάκιον, Ἦχος α. Χορὸς Ἀγγελικὸς

Καρπὸς τοῦ λογικῆς, τῷ Κυρίῳ προσφέρων, Πο-
λύκαρπε σοφέ, ἀρεσιῶν δι' ἐνθέων, ἐδέχθης ἀξιόθεος, Ἱε-
ράρχα μακάριε ὅθεν σήμερον οἱ φωτισθέντες σοῖς λόγοις, ἀ-
νυμνοῦμεν σοῦ τὴν ἀξιέπαινον μνήμη, Θεὸν μεγαλύνοντες.

Ὁ οἶκος

Τὴν τῆς σοφίας χρησιότητα ἀρυσάμενοι, ἐξ αὐτῆς Πά-
τερ ἐπλυσας Θεογονοσίᾳ τὴν ποιμὴν σου, καὶ τῆς παναγίας
καὶ ἀσκήτου Θεότητος τὸ τρισήλιον ἠστραψας, τοῦ Πατρὸς
τὸ ἀγέννητον, Υἱοῦ δὲ τὴν γέννησιν, καὶ ἐκπόρευσιν πνεύμα
τος, μίαν Θεότητα, μίαν δόξαν, τρανῶς ἐκδιδάξας καὶ εἰδώ-
λων ἀθεῖαν. ἐκ ποδῶν ἀποποιήσας καρπὸς δὲ ὠμίμους, ψυ-
χᾶς πιστευόντων προσάγων τούτῳ ἐνδοξεῖ ἐν ᾧ βεβατίσμε-
θα, εἰς ὃν καὶ πιστεύομεν, δοξάζοντες Κύριον.

Συναξάριον

Τῇ κγ. τῷ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰερομάρ-
τυροῦ Πολυκάρπου. Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Στίχοι

Σοὶ Πολύκαρπος ὠλωκαυτώθη Λόγε,

Καρπὸν πολὺν δούς ἐκ πυρὸς ξενιτροπῶς

Εικάδι ἐν τριτάτῃ κατὰ φλόξ Πολύκαρπον ἔλαυσεν.

Ο Ἀποστολικὸς οὗτος καὶ Προφητικὸς ἀνὴρ, καὶ
χαρακτῆρ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀληθείας, ὑπῆρχε μαθητῆς Ἱω-
άννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τοῦ Βουκόλου διάδοχος (Φε-
βρουαρίου 6). Γηραιὸς δὲ ὢν τὴν ἡλικίαν, 95 ἐτῶν, ὅτε ὁ
Ε'. κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸς ἐκινήθη ἐπὶ Μάρκου Αὐ-

ρηλίου τοῦ καὶ Ἀντωνίου Φιλοσόφου καλουμένου, συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀνθυπάτου τῆς Σμύρνης καὶ παρακινούμενος ἵνα βλασφημήσῃ τὸν Χριστὸν εἶπεν: «Ὁδοιχόντα καὶ ἕξ ἕτη δουλεύω αὐτῷ, καὶ οὐδὲν μοὶ ἠδίκησε· καὶ πῶς δύναμαι βλασφημῆσαι τὴν βασιλέα μου, τὸν σώσαντά με;» Ὁ δὲ τύρραννος ὀργισθεὶς ἐπὶ τοῖς λόγοις ταύτοις, ἐκέλευσε ῥιφθῆναι αὐτὸν εἰς τὸ πῦρ, καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν ἐνδόξως τῷ 166 ἔτει ταῦτα διδάξας πάντοτε, κατὰ τὸν Εὐσέβιον, ἃ καὶ παρὰ τῶν Ἀποστόλων εἰσέθεν, ἃ καὶ ἡ Ἐκκλησία παραδίδωσιν, ἃ καὶ μόνον ἐστὶν ἀληθῆ (Ἱστορ., Ἐκκλ. βιβλ. δ. κσφ. 14 καὶ 15).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου, Μωϋσέως, Ἀντιόχου καὶ Ἀντωνίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Γοργονία, ἀδελφὴ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ἅγιος Μάρτυς Κλήμης ξίφει τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ζεβινᾶ, Πολυχρονίου, Μωϋσέως, καὶ Δαμιανοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβίαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Αἱ καταβασίαι καὶ ἡ τιμιωτέρα

Ἑξαποστιλάριον Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Πολλοὺς καρποὺς προσήνεγκας, Χριστῷ σοφὲ Πολύκαρπε, τοὺς διὰ σοῦ σεσωσμένους, βροτοὺς ἐκ πλάνης δαιμόνων, Ἱερομάρτυς ἔνδοξε. Ἀγγέλων ἰσοστάσις, καὶ Ἀποστόλων σύσκησις μετ' ὧν μνημόνευε Πάτερ τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Θεοτόκιον

Ερράγη Μητροπάρθενε, τὸ τοῦ φραγμοῦ μεσότειχον, καὶ οἱ θνητοὶ τοῖς Ἀγγέλοις, τῷ σῶ συνήφθημεν τόκῳ· καὶ νῦν Θεογενήτρια, νηστεύειν ἡμᾶς κράτυνον, καὶ φθάσαι τὴν τριήμερον, ἀνάστασιν τοῦ Υἱοῦ σου, εὐλοκρινῶς προσκυνῆσαι.

Εἰς τοὺς αἶνους ἰστώμεν στίχους σι· καὶ ψάλλομεν τὰ τρία ἑσπέρια, δευτεροῦντες αὐτὰ

Δόξα καὶ νῦν. **Ἦχος πλάγιος δ.**

Τὸν τῆς χάριτος βότρυν ἐν τῇ ψυχῇ, ἀληθῶς γεωργήσας Πάτερ σοφέ, εἰς οἶνον ἐξέβλυσας, τὸν τῆς πίστεως λόγον, τὸν εὐφραίνοντα πάντων, πιστῶν τὴν διάνοιαν, καὶ θαυμάτων ὄφθης ἀπέραντον πέλαγος· ὅθεν καὶ μαρτύρων καλλοπὴ ἀνεδείχθης, πυρὶ τελειούμενος καὶ φωτὶ ἀξιούμενος αἰδίου Πολύκαρπε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἃ

φρσιν δωρήσασθαι τοῖς ἐφορτάζουσι πόθῳ τὴν Ἀγίαν μνήμην σου.

Δοξολογία μεγάλη καὶ καθ' ἑξῆς ἡ Θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὴν εἴσοδον τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον. Προσιταία τῶν Χριστιανῶν †

Τέλος καὶ τῆς Θεῆς δόξα,

(†) ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Εἰ τόχοι ἡ εορτὴ τοῦ Ἀγίου Πολυκάου που ἐντὸς τοῦ Τριωδίου, τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς ἀκολουθίας αὐτοῦ ἴδε εἰς τὰς ἐν τῷ τυπικῷ διαφόρους περιπέσεις κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῆς εἰκοστῆς τετάρτης ἰδίου μηνὸς ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς Α' καὶ Β' Εὐρέσεως τῆς Τιμῆς Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΥΠΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΣΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ
ΕΠΙ ΤΑΙΣ ΤΕΛΟΥΜΕΝΑΙΣ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΙΣ
ΚΑΤΑ ΤΑΣ
ΕΘΝΙΚΑΣ ΚΑΙ ΛΟΠΑΣ ΕΟΡΤΑΣ

α. ΕΠΙ ΤΗ ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

- Ο Διάκονος Εὐλόγησον Δέσποτα.
•Ο Ἀρχιερεὺς Εὐλογητός ὁ Θεὸς ἡμῶν.
•Ο Διάκονος Τὸ τρισάγιον.
•Ο δεξιὸς χορὸς Τὸ τροπάριον Μορφὴν ἀναλλοιώτως.

•Ο ἀριστ. χορὸς Εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος Σου

•Ο δεξιὸς χορὸς •Ο πάσης Δημιουργὸς τῆς κτίσεως καιροῦς καὶ χρόνου ἐν τῇ ἰδίᾳ Δξουσίᾳ θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρησιότητος Σου, Κύριε, φυλάτιων ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐτυχίᾳ τὴν Ἐκκλησίαν Σου καὶ τὸ ἔθνος ἡμῶν, προστατεύων ἐκ τῶν ἐπιβουλῶν τῶν ὀρατῶν καὶ ἀορατῶν ἐχθρῶν, πρεσβείας τῆς Θεοτόκου μόνης Φιλάνθρωπε.

•Ο Διάκονος Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν,
ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.
ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν,
ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.. Ἀντιλαβοῦ,

•Ο Ἀρχιερεὺς •Οι ἐλεήμων.

•Οι χοροὶ Ἀρχονται τῆς δοξολογίας, εἰς ἤχον Γ' ἐναρμόνιον μεθ' ἡν.

•Ο Διάκονος •Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, Στόλου καὶ

Στρατοῦ. **Ἐπι δεόμεθα** ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους ζωῆς εἰρήνης ὑγείας, εὐτυχίας, καὶ διαφυλάξεως ἀπὸ πάσης προσβολῆς τῶν ὁρατῶν καὶ ἄοράτων ἐχθρῶν, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, καὶ τοῦ κατὰ γῆν ἀέρα καὶ θάλασσαν ὑπὲρ πίστεως καὶ Πατρίδος ἀγωνιζομένου ἐθνικοῦ ἡμῶν Στρατοῦ.

Ὁ Διάκονος Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι. Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι.

Ὁ Ἀρχιερεὺς Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς... καὶ

Ἀπόλυσις

β. ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤῆ ΤΗΣ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ

Ὁ Διάκονος Εὐλόγησον Δέσποτα

Ὁ Ἀρχιερεὺς Εὐλόγητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Διάκονος Τὸ τρισάγιον

Ὁ δεξιὸς χορὸς Τὸ τροπάριον. Σῶσον, Κύριε, τὸν Λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου νίκας τῷ φιλοχριστῷ Στρατῷ κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ Σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Ὁ ἀριστερὸς χορὸς Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον.

Ὁ ἱερὸς κληρὸς Τῇ ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ.

Ὁ Διάκονος Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης. ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν. ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς Ὁμι εὐεχόμενον.

Οἱ χοροὶ Ἀρχονται τῆς δοξολογίας εἰς ἤχον Γ. ἑναμόλιον μεθ' ἡν

Ὁ Διάκονος Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους τοῦ Στόλου καὶ Στρατοῦ.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, ὑγείας, εἰρήνης, εὐτυχίας καὶ διαφυλάξεως ἀπὸ πάσης προσβολῆς τῶν ὁρατῶν καὶ ἄοράτων ἐχθρῶν πάντων τῶν ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους καὶ τοῦ κατὰ γῆν ἀέρα θάλασσαν ὑπὲρ πίστεως καὶ Πατρίδος ἀγωνιζομένου ἐθνικοῦ ἡμῶν Στρατοῦ.

Ὁ Διάκονος Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι. Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς Ἐπάκουσον ἡμῶν καὶ Ἀπόλυσις

ΕΠΙ ΤΗ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΤΩΝ ΝΕΟΣΥΛΛΕΚΤΩΝ

Ὁ Διάκονος Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ Ἀρχιερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Διάκονος Τὸ τρισάγιον.

Ὁ χορὸς Σῶσον, Κύριε, τὸν λαὸν Σου.

Ὁ αὐτὸς Ὡς τῶν αἰχμαλώτων.

Ὁ αὐτὸς Τῷ ὑπερμάχῳ.

Ὁ Διάκονος Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

*Εἰ δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν

Ὁ Ἀρχιερεὺς *Εἰ δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν,

*Εἰ δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, καὶ ἐνισχύσεως τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ ὀπλιτῶν, τῶν συγκροτούντων τὸν κατὰ γῆν ἀέρα θάλασσαν ἐθνικὸν ἡμῶν Στρατὸν, ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπισκιάσῃ αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ πολέμου, διαφυλάξῃ καὶ χαρισθῆται αὐτοῖς τὴν νίκην ἐνδοξοῦ εἰπωμεν.

Ὁ χορὸς Κύριε ἐλέησον τοὺς.

Ὁ Διάκονος *Εἰ δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφιλαχθῆναι.

*Εἰ δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι.

Ὁ Ἀρχιερεὺς Ἐπάκουσον... καὶ Ἀπόλυσις

ΟΡΚΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ

Ὁρκίζομαι νὰ φυλάττω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ τὸ Δημοκρατικὸν πολίτευμα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα, τοὺς Νόμους καὶ τὰ ψηφίσματα τοῦ Ἐράτου, ὑποταγὴν εἰς τοὺς ἀνωτέρους μου, νὰ ἐπιτελῶ προθύμως καὶ ἄνευ ἀντιλογίας τὰς διαταγὰς των. νὰ ὑπερασπίζω μὲ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν μέχρι τῆς τελευταίας ρανίδος τοῦ αἵματός μου τὴν Σημαίαν, νὰ μὴ τὰς ἐγκαταλείπω μηδὲ ν' ἀποχωρίζωμαι ποτὲ ἀπ' αὐτῶν· νὰ φυλάττω δὲ ἀκριβῶς τοὺς Στρατιωτικοὺς Νόμους καὶ νὰ διάγω ἐν γένει ὡς πιστὸς καὶ φιλοίμος Στρατιώτης.

δ. ΕΠΙ ΤΗ ΓΕΛΕΣΕΙ ΠΑΝΔΗΜΟΥ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΥ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΝ ΠΟΛΕΜΟΙΣ ΠΕΣΟΝΤΩΝ

Ὁ Διάκονος Εὐλόγησον Δέσποτα

Ὁ Ἀρχιερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεός

Ὁ Διάκονος Τὸ τρισάγιον

Ὁ Ἀρχιερεὺς Μετὰ πνευμάτων δικαίων

Ὁ δεξιὸς χορὸς Εἰς τὴν κατάπαυσίν Σου, Κύριε

Ὁ ἀριστ. χορὸς Ἡ μόνη ἀγνή

Ὁ Διάκονος Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

*Εἰ δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ Πατρίδος ἐν τοῖς Ἑθνεῖ.

κοῖ, ἡμῶν ἀγῶσιν ἀγωνισαμένων καὶ τελειωθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν, ἀξίωματικῶν καὶ ὀλιτιῶν ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τάξει τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν χάριτι ζώντων καὶ ἀναπαύσαι αὐτὰς ἐν σκηναί: ἐν δικαίων.

Ὁ αὐτὸς Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ὁ Ἀρχιερεὺς Τὴν ἐνότη **«Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ τῆ Σῆ ἀρετή σοφία κ.τ.λ.**

μεθ' ἣν ψάλλεται ἐν καταύξει ὑπὸ ἱεροῦ κληρικοῦ καὶ εἶτα τῶν χωρῶν τρις ἰδ **«Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν.»**

καὶ Ἀπόλυσι:

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ
ΤΗΣ ΜΕΤΑ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ ΤΕΛΟΥΜΕΝΗΣ
ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Τὸ πρῶτ' τῆς τυχούσης ἐορτῆς εἰς τὴν Ὁρθον (ὄρα ἐν τῷ νέῳ **Τυπικῷ τὴν ἐορτὴν τοῦ Ἁγίου Χαλαμπους** ὅταν τύχη αὕτη ἐν νηστεισίῳ **ἡμέρα, ἐν περιπτώσει Η' παραγράφῳ 11**) ὁ Ἀρχιερεὺς κατέρχεται εἰς τὰς καταβασίας μετὰ Μανδύου καὶ Πατερίτσας, καὶ ἵσταται εἰς τὸν θρόνον. Μετὰ τὴν τιμιωτέραν, τὰ Ἐξαποστειλάρια, τοὺς Αἵνους, καὶ τὴν Μεγ. Δοξολογίαν γίνεται ἡ συνήθης εὐλόγησις τῶν ἁγίων. Μετὰ δὲ τὸ «Πλούσιοι ἐπτώχευσαν» κατέρχεται τοῦ Θρόνου, καὶ λαμβάνει καιρὸν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων «Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα» τὸ Μέγισ, καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερόν. Ἐν ᾧ δὲ ἀναγινώσκονται αἱ ὄρα λιταί, ἐνδύεται τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν. Μετὰ δὲ τὴν θ' καὶ τὸ «Ἐν τῇ βασιλίᾳ σου», ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ, καὶ ἵσταται εἰς τὸ μέσον. Μετὰ τὸ Κύριε ἐλέησον μ' Ὁ ἐν παντί κειρῶ, κτλ. Ὁ Ἀρχιερεὺς λέγει **«Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς»**. Εἶτα ὁ ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον τὸ Κύριε ἐλέησον ἱβ' Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἐπισυνάπτει τὴν Εὐχὴν **«Παναγία Τριάξ . . . ὁ Ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν, καὶ ἄρχεται ἡ λειτουργία. Ὁ Διάκονος «Εὐλόγησον Δέσποτα» Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογημένη...», Ὁ**

Ἀρχιερεὺς ἀνελθὼν εἰς τὸν θρόνον, ἀναγινώσκει τὸν Προοιμιακόν. Ὁ Διάκονος, τὴν Μ. Συναπτὴν, καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκ ρώνησιν Εἶτα τὰ «Πρὸς Κύριον.» ὑπὸ τοῦ Ἀναγνώστου. Μετὰ ταῦτα ἄρχονται οἱ χοροὶ ψάλλειν τὸν Ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «καὶ νῦν» τοῦ Δοξοστικῶ, ἐξέρχονται οἱ Ἱερεῖς μετὰ τῶν Διακόνων, καὶ ψάλλουσιν ἐν χορῶ τὸ «Φῶς Παρόν». Εἰς τὸ «Πατέρα Υἱόν» ὁ Ἀρχιερεὺς κατέρχεται τοῦ θρόνου μετὰ Δικηρομικήρον, προπορευόμενος τῶν Ἱερέων, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερόν. Μετὰ τὸ τέλος, ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ «Ἐσπέρας» ὁ Ἀναγνώστης Προκείμενον ἤχης» κ.τ.λ. καὶ ἀναγινώσκει τὴν Προφητείαν. Ὁ Ἀρχιερεὺς μετὰ τούτου, λαβὼν παρὰ τοῦ Διακόνου λαμπάδα καὶ θυμιατόν, ἵσταται ἐν τῇ τῆς ὁραίας Πύλης, καὶ ὅταν ὁ Ἀναγνώστης ἐκφώνησιν «Κέλευσον» ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ **«Σοφία, Ὁρθοί, Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι»**. Μετὰ τὴν Προοιμίαν, κρατῶν τὸ θυμιατόν, ἵσταται ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης, ἄρχεται ψάλλειν τὸ **«Κατευθυντήτω»** περικυκλῶν καὶ θυμιατῶν τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐξ ὅθεν τὸ «Κατευθυνθήτω» τριτάκις τὸ τελευταῖον δὲ ψάλλει αὐθις ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ ἐν τῷ τέλει πρὸ τῆς ὁραίας Πύλης, θυμιά τὸν λαόν. Εἶτα ἀναγινώσκει ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον ἀπ' ἀμβωνος. Μετὰ τὴν Συναπτὴν κ.τ.λ. ψάλλεται τὸ «Νῦν αἱ δυνάμεις» Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐλθὼν παρὰ τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν διδρασι τὸ Ἱερεὶ τὰ Ἁγια διὰ τοῦ, «Δι' εὐχῶν», ὁ δὲ Διάκονος, θυμιατῶν μετὰ λαμπάδος τὰ Ἁγια, πρὸ τοῦ Ἱεροῦ, ἐξέρχονται ἐν σιωπῇ. Εἰσερχομένων δὲ εἰς τὸ Ἱερόν, ὁ Ἀρχιερεὺς λαμβάνει τὰ Ἁγια, καὶ τίθησιν ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης. **Σημειωτέον δὲ ὅτι ἅπασαι αἱ εὐχαὶ τῆς Θείας Λειτουργίας ἀναγινώσκονται ὑπὸ μόνου τοῦ Ἀρχιερέως, τοῦ Ἱερέως ἀκρωμένου, ἐκτός τινων ἐκφωνήσεων.** Μετὰ τὸ «Πάτερ ἡμῶν» κ.τ.λ. ὁ Διάκονος τὸ, «Πρόσχωμεν» ὁ Ἀρχιερεὺς τὰ Προηγιασμένα Ἁγια τοῖς Ἀγίοις. Κοινωνικόν **«Εἰς μνημόσυνον»**. Μετὰ τοῦτο, ὁ Διάκονος. Μετὰ «φόβου Θεοῦ» ὁ Ἀρχιερεὺς **«Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου»** εὐλογῶν. Οἱ δὲ χοροὶ ψάλλουσι τὸ, Εὐλογῆσω τὸν Κύριον». Ὁ Ἀρχιερεὺς, **«Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν»** μυστικῶς. Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς **«Πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ...»** ὁ Διάκονος. Ὁρθοί. μεταλαβόντες». Ὁ Ἱερεὺς τὴν ὀπισθάμβωνον οἱ χοροὶ **«Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου»**. Ὁ Ἀναγνώστης τοὺς ψαλμούς. **«Εὐλογῆσω», καὶ τὸ, «Υψώσω σε»** Μετὰ ταῦτα ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν ἀπόλυσιν, καὶ, τῶν χορῶν ψαλλόντων, **«Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα εὐλογεῖ τὸν λαόν. Ὁ Ἱερεὺς τὸ, «Μεῦχ...»**

